

Η εορτή των Αγίων Χρυσάνθου και Δαρείας στην Κέρκυρα

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων](#)

Η παλαιοφάτος και ιστορική Ιερά Μονή της Πλατυτέρας στην πόλη της Κέρκυρας εόρτασε την Δευτέρα πανήγυρή της των Αγίων Μαρτύρων Χρυσάνθου και Δαρείας. Ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος](#), τέλεσε την Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων στο Καθολικό της Ιεράς Μονής. Στην ως άνω Ιερά Μονή εγκαταβιεί μικρά αδελφότης υπό την πνευματική καθοδήγηση του καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Αρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου Κουτσούρη.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του αναφέρθηκε στο μαρτύριο των δύο Αγίων Μαρτύρων, οι οποίοι ήτο ανδρόγυνο και καταγόμενοι και οι δυο από οικογένειες

ευγενικής καταγωγής, εν τούτοις, όταν γαλουχήθηκε ο μεν Χρύσανθος και βαπτίσθηκε εις Χριστόν, δεν ήθελε με την οποιαδήποτε προτροπή του πατέρα του να επιστρέψει ξανά στη ζωή των ειδώλων. Ομοίως, και η εξ Αθηνών Δαρεία, την οποία ο πατέρας του την προσήγαγε ως σύζυγόν του προκειμένου να τον αποτρέψει από τον Χριστιανισμό. Αντίθετα, όταν η ίδια κατηχήθηκε από τον σύζυγόν της, γέμισαν και οι δύο από τη Χάρη του Θεού και τη μετοχή τους στη Ζωή της Αλήθειας, απελευθερώνοντας τον παγιδευμένο νουν τους και την ψυχήν τους από την κατάσταση της **ειδωλολατρίας**.

Ο **σύγχρονος άνθρωπος** ο οποίος επέστρεψε ξανά σε μια νέο-ειδωλολατρία, λατρεύοντας τον εαυτόν του ως Θεόν με όλα τα παρελκόμενα των παθών τα οποία τον παρασύρουν, έχει χάσει τη Χάρη του Θεού και τον πνευματικό του προσανατολισμό. Το παράδειγμα των Αγίων Μαρτύρων, μάς διδάσκει όταν ο άνθρωπος γνωρίσει τον Θεόν και βιώσει τον θείο έρωτα μέσα από την άσκηση και μέσα από τη συνεχή μετάνοια, τότε μόνον μπορεί να ανακαλύψει και να ζήσει σε ουράνιες καταστάσεις οι οποίες τον οδηγούν στην θεία μετοχή. Ο συγγραφέας των Παροιμιών της Παλαιάς Διαθήκης που σήμερα ακούσαμε, προτρέπει ο πατέρας τον υιόν να μην πει από ακάθαρτα αγγεία και από αλλότριες πηγές. Αυτό σημαίνει ότι στη ζωή χρειάζεται να έχουμε διάκριση του ποια είναι η αληθινή πνευματική πόσις η οποία μάς ξεδιψά και ανανεώνει πνευματικά τον άνθρωπο και ποια είναι η κίβδηλη πόσις η οποία αντί να ξεδιψάσει και να ζωοποιήσει τον άνθρωπο, τον ποτίζει το δηλητήριο της αμαρτίας το οποίο οδηγεί στην πνευματική νέκρωση.

Οι Άγιοι όταν τους ζητήθηκε το μαρτύριο τους αίματος προσήλθαν ευχαρίστως διότι δι' αυτού του τρόπου έδωσαν και δίνουν την ζωντανήν μαρτυρίαν της χαράς και της θείας μετοχής των που έζησαν και ζουν εις τον αιώνα την χαράν του Θεού. Αυτοί λοιπόν οι Άγιοι χρειάζεται να γίνουν το αληθινό φως το οποίο θα οδηγήσουν τον σύγχρονο άνθρωπο από την σκοτεινήν πορεία στην οποία βαδίζει.

